

Ասպետություն

Ասպետությունը, որպես ռազմաավատատիրական դաս Առաջացել է ֆրանկների մոտ՝ կապված 8-րդ դարում վասալների ազգային հետևակի՝ դեպի հեծելազորի անցման հետ: Ենթարկվելով եկեղեցու և պոպիայի ազդեցությունը, այն ձևավորվեց զինվորի բարոյական և էսթետիտական իդեալը, իսկ խաչակրաց արշավանքների դարաշրջանում, այդ ժամանակ առաջացած հոգևոր-ասպետական միաբանությունների ազդեցության տակ այն վերաճեց ժառանգական ազնվականության: Պետական իշխանության ուժեղացման, հեծելազորի՝ հետևակի նկատմամբ ունեցած առավելության, հրրազենի գյուտի և մշտական բանակի ստեղծման հետևանքով միջնադարի վերջում ֆեոդալ ասպետությունը վերաճեց ոչ տիրոջ սավար անզնվականության քաղաքական խավի: ասպետների նախատիպը որոշ չափով համարվում է Հին Հռոմում ձիավորների խավը: Ասպետ դառնում են օծվելուց հետո, ստանում էին հողաբաժին և համարվում էին հողատեր-ազնվականի վասալը: Ասպետը չէր զբաղվում տնտեսությամբ, հակված չէր ընտանեական

տնտեսությամբ:

